

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-
ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА
Вх. N 293
дата 15 MAY 2020

ДО
Г- ЖА МАРИЯНА НИКОЛОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАЦИОНАЛНИЯ СЪВЕТ ЗА
ТРИСТРАННО СЪТРУДНИЧЕСТВО

СТ А Н О В И Щ Е

от БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

ОТНОСНО: *Проект на ПМС за допълнение на Наредбата за работното време, почивките и отпуските.*

УВАЖАЕМА Г-ЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

Българска търговско-промишлена палата (БТПП) винаги е отстоявала позицията, че текстовете на трудовото законодателство трябва да са непротиворечиви и съобразени с разпоредбите на нормативните актове от по-висок ранг.

Новосъздадената ал. 4 на чл. 42 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските (НРВПО) и предложена за обществено обсъждане до 14.05.2020 г. в портала за обществени консултации към МС, на практика повтаря текста на отменената с Решение № 10233/02.07.2019 г. на ВАС разпоредба на ал. 1 на чл. 42 от НРВПО, а именно: „(4) *Размерът на обезщетението за неизползван платен годишен отпуск по чл. 224, ал. 1 КТ се определя пропорционално на времето, което се признава за трудов стаж*“. Поради което БТПП не подкрепя предложения текст на ал. 4 на чл. 42 от НРВПО.

Аргументите ни за това са следните:

1. В Кодекса на труда липсва разпоредба, която да обвързва правото на платен отпуск, респективно на обезщетение за неползването му, с признатия трудов стаж. Това прави предложената нова разпоредба на чл. 42, ал. 4 от Наредбата лишена от законова делегация.

2. Нещо повече, с Решение на Конституционния съд №12 от 2010 г. публикувано в ДВ бр.91/19.11.2010 г. е обявена за противоконституционна част от разпоредбата на чл. 224, ал. 1 от КТ, а именно: „за текущата календарна година пропорционално на времето, което се признава за трудов стаж, и за неизползания отпуск, отложен по реда на чл. 176". Текстът на чл. 224, ал. 1 от КТ обвързва правото на парично обезщетение само с погасителната давност по отношение на упражняване на това право – „При прекратяване на трудовото правоотношение работникът или служителът има право на парично обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, правото на който не е погасено по давност."

3. Текстът на разпоредбата на чл. 42, ал. 4 противоречи и на други разпоредби от самата Наредба за работното време, почивките и отпуските, а именно разпоредбата на чл. 22, ал. 1, изр.4 от НРВПО, където се казва, че : „.... размерът на отпуска за съответната календарна година се определя пропорционално на трудовия стаж на работника или служителя в това предприятие." Като в тази разпоредба размерът на отпуска се обвързва с трудовият стаж в предприятието, а не признатият такъв.

Приемането на предложения текст на ал. 4 на чл. 42 от НРВПО ще доведе до въвеждане на разпоредба в законодателството, която противоречи на закона и на конституцията.

С оглед гореизложеното, настояваме проектът на ПМС да бъде оттеглен, за да бъдат прецизирани спорните текстове.

С уважение,

Цветан Симеонов
Председател на БТЩ

